

(ukážka článku - redakčne skrátené)

Onedlho po tom, ako bola v roku 1636 založená Harvard College (Vysoká škola v Harvarde, USA – poznámka redakcie) predstavitelia tejto školy vydali nasledujúce vyhlásenie: „Nech každý študent je zrozumiteľne a jasne vedený a nabádaný k tomu, aby si dostatočne uvedomil, že hlavným cieľom jeho života a štúdia je poznať Boha a Ježiša Krista..., a kládol tak Pána Ježiša Krista na prvé miesto ako jediný základ všetkého pravého poznania a učenia“. Od tej doby uplynulo už viac ako 350 rokov a aj Harvard, rovnako ako väčšina iných škôl a univerzít, sa prispôsobila neveriacemu (ateistickému) svetu. Ale slová jej prvých predstaviteľov zostávajú doteraz pravdivé a mnoho ľudí stále vidí svoj hlavný životný cieľ v lepšom poznávaní Boha.

(James M. Boice: Základy kresťanskej víry, Návrat domů, Praha 1999, str. 11.)

Potrebujeme stabilitu, istotu v živote, lebo zmeny a premeny nás znepokojujú. Nevieme čo bude nasledovať a sme tým zneistení. Práve v meniacich sa dobách a situáciách potrebujeme niečo, o čo sa môžeme oprieť a na čo sa spoľahnúť. Naliehavo sa pred nami vynára otázka: Kde hľadať pravý zmysel a pevný základ života? Človek sa pýta: Kto som? Prečo som tu? Kam smeruje a ako skončí táto naša pozemská, časná, existencia?

Zbožní ľudia odpovedajú: „Hlavným cieľom života človeka je poznať Boha a večne sa v ňom radowať“. Táto odpoveď však človeka posúva k ďalším otázkam: Ako môžem Boha poznať? Aký je Boh? Čo od nás očakáva a požaduje?

Východiskom zo všetkého tohto chaosu a neistoty je cesta, ktorá vedie k poznaniu Boha. Začiatkom tejto cesty je presvedčenie, že existuje Boh, ktorý všetko stvoril, udržuje a dáva

všetkému bytiu zmysel. A ešte nad to nado všetko, dáva sa nám ľuďom, svojmu stvoreniu, spoznať a poznávať. To je potešujúce a povzbudzujúce a preto k tomuto môžeme hneď pripojiť tvrdenie: „Boh nás miluje! Boh nás stále miluje!“

Hovoríme o poznaní Boha. Hovoríme, že Boha je možné poznať, lebo on sám si praje, aby sme ho poznali. Čo však výraz „poznať Boha“ v sebe zahŕňa? Čo máme na mysli, keď hovoríme o poznaní Boha?

Všetky spomenuté „druhy poznania“ nás privádzajú k poznaniu Boha, ale poznanie Boha nikdy nie je „poznanie Boha osamotene“, ale vždy je to poznanie Boha vo vzťahu k nám. Boha poznávame vo vzťahu k sebe, vo vzťahu k našej potrebe záchrany z hriechov, osamelosti a duchovnej núdze. Boha poznávame vo vzťahu a v potrebe byť milovaní a naplnení, vo vzťahu a v potrebe odpustenia, ospravedlnenia a prijatia. Poznávame ho v potrebe byť s takouto bytosťou, aj keď si často neuvedomujeme, že bytosť, ktorú hľadáme a ktorú potrebujeme, je práve ten, ktorý nás stvoril, Boh, ktorý nás stále miluje v Ježišovi Kristovi, v ktorom sa nám aj v plnosti zjavil. Poznanie Boha je možné a uskutočňuje sa hlavne preto, že on sám hľadá svoje stratené a zatúlané stvorenia a dáva sa nám poznať.

„...on sám (Boh) dáva všetkému život a dych a všetko a učinil z jednej krvi všetok národ ľudí, aby bývali na celej tvári zeme, určiac vopred odriadené časy a medze ich bývania, aby hľadali Pána, ak by ho snád' len nejako nahmatali a našli, hoci nie je ďaleko od niktorého z nás“ (Skutky 17:25–27).